

ЗАЮ-БАЮ НА ПЪРЗАЛКА

На баира край гората
 се пързаяха децата.
 И отъ близкия трънакъ
 Заю-Баю гледа, какъ
 съсъ шейнитѣ на редици
 тѣ прелитатъ като птици.
 И си рече: Вижъ, човѣка
 ималъ си забава лека!
 Щомъ се магнаха децата,
 той излѣзе изъ гората
 и видѣ въ снѣга една
 тамъ забравена шейна.
 — Брей, съ късметъ съмъ билъ и азъ,
 ще се возя тукъ цѣлъ часъ!
 Заю-Баю се наричамъ,
 но човѣшки спортъ обичамъ!
 На шейната важно седна
 и тържествено погледна.
 — Тръгвамъ вече! — викна той,
 но що стана, Боже мой?
 Отъ шейната бързолетна,
 въвъ снѣга се той преметна.
 Рипна Заю правъ и рече:
 — Що е тазъ шейна, човѣче,
 предъ тѣзъ четири крачета?
 По баири и полета
 азъ съмъ най-добъръ спортистъ
 и бѣгачъ по снѣга чистъ!

Лжчезаръ Станчевъ